

Vrijdag 5 oktober 2012.

We ontbijten wat later dan we hier gewoon zijn. Op de campus wordt het vroegere labo heropgebouwd om dan als nieuwe spoedopname dienst te doen. Ook het paviljoen waarin de ondervoedde kinderen ondergebracht werden, is hersteld en wordt nu voorlopig gebruikt als opslagplaats van allerhande materialen en ook de brandstoffen (benzine, petroleum en mazout); dat lijkt mij niet erg veilig.

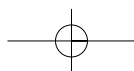
Het reeds goed gekende gedoe met de sleutels dat nog altijd tot vervelens toe een realiteit is, doet ons besluiten om wat orde te scheppen in al onze bagage. Als alles wat overzichtelijk is, monteren we de wielen, die we in Kinshasa gekocht hebben, op onze materiaalkoffer.

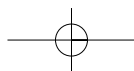
King en ik halen bij de zusters ons alaam op dat we hen vorig jaar in bewaring gegeven hebben. Zuster Hélène is niet thuis, ze is op familiebezoek in Zuid-Afrika. Aan zuster Albertine vertel ik over de sponsoractie van de leerlingen van het Sint Janscollege uit St. Amandsberg. Hun actie bracht meer dan €4000 op en met dit geld werd speciale voeding aangekocht om ondervoedde kinderen van de gezondheidszone weer op krachten te brengen. Met een deel van het geld zal ook een maïsmolen aangekocht worden. Ik suggereer dat de school, als waardering voor die actie, misschien ook een soort loopkoers kan organiseren. De zuster is daar direct voor te vinden. We overleggen nog wat over het hoe en het wat. Ik vraag wanneer we kunnen langskomen maar daar heeft ze nog geen zicht op: "Als docteur Yvè hier is, zal ik jullie bij ons uitnodigen."

Placide brengt extra silicone aan op de in- en uitgangen van de aftakdozen die in open lucht liggen op de campus. We willen ten allen prijze vermijden dat insecten naar binnen sluipen of dat er water naar binnen dringt.

't Is al vlug 13.30u., tijd voor het middagmaal en bij een niet al te frisse pint bepalen we wat we na het middagmaal zullen doen: alle apparaten voor de missie oftalmologie zijn een prioriteit.

Als we om 15u. beginnen meldt Albert de chauffeur dat Victor de verpleger oftalmologie al naar huis is. De dienst duurt hier blijkbaar tot 15u. We vragen waarom de grote generator (50KVA) gebruikt wordt en niet de kleine (15KVA). "Er is een probleem met die kleine," zegt Albert. Goed dat ik vorig jaar gezien heb dat de grote generator niet kon werken omdat er een retourstukje 'verdwenen' was en dat ik ergens een vervangstukje 'gevonden' heb, zo niet was er helemaal géén elektriciteit. Niemand kan ons uitleggen wat juist het probleem is van die kleine generator. We kunnen dus niet anders dan die generator onder handen nemen; de apparaten van de oftalmologie zullen moeten wachten. King, Placide en ik overleggen grondig wat we kunnen en zullen doen. We verwijderen eerst de dieselfilter, die zit vol water, vuil water. De luchtfilter is extreem vervuild, zwarter dan zwart. Dat er water uit de dieselfilter komt, is geen goed teken. De kans is extreem groot dat ook de motor vol water zit. Dit blijkt bewaarheid als we heel voorzichtig de buisjes tussen de dieselpomp en de injectoren losvijzen. Overall drupt water. Placide stelt voor om de motor op de accu te laten draaien in de hoop dat, door de druk die ontstaat, het water uit de motor zal komen. Zo gezegd, zo gedaan: het water spuit naar buiten langs alle punten die we geopend hebben. We controleren ook de dieselreservoir. Die is voor de helft met diesel en voor de helft met water gevuld. Op de bodem ligt een anderhalve centimeter vettige modder vastgekoekt. Er werd dus duidelijk diesel van slechte kwaliteit

Placide aan het werk.

gebruikt: soms een mengsel van diesel en water en ook al eens diesel met zand. Hoe dat komt, is een ander verhaal maar heeft zéér veel te maken met de afstand tussen verzending, Kinshasa, en levering in Katako-Kombe. Onderweg, een reis die gemiddeld drie tot zes maanden duurt, is van alles mogelijk. Iemand heeft diesel nodig en vult de weggenomen hoeveelheid aan met water of zand bijvoorbeeld.

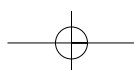
Met een belangrijke hoeveelheid vuile diesel schudden we die smurrie los. Als dat voor mekaar gebracht is, vullen we het reservoir voor de helft met benzine die we een hele nacht laten inwerken zodat het allerlaatste vuil losgeweekt kan worden. We installeren een nieuwe luchtfilter, een olielfilter en een dieselfilter, allemaal aangekocht bij Van Wingen in Gent waar we

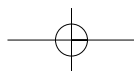
deze kleine generator destijds aangekocht hebben. Alle injectiebuisjes worden in benzine gelegd om zeker te zijn dat alle onzuiverheden daarin tegen morgen verdwenen zullen zijn. Dan zullen ze weer aangebracht worden.

Terwijl we met die generator bezig zijn, komt Victor langs om te vragen wanneer we de oftalmologie zullen installeren. Victor had in zijn dienst de hele namiddag op ons gewacht. Wij kregen dus verkeerde informatie: hij was zagezegd naar huis. Aangezien Albert ondertussen naar huis is en ook de mannen die ons kunnen helpen met het gesleur van de dozen waarin alle apparaten zitten, besluiten we om dit morgen te doen. Wij werken nog tot valavond verder aan de generator. Om 18.30u. is het pikke-donker, we gaan 'naar huis'. Na een verfrissende douche en het avondmaal praat ik nog wat bij met Placide. Om 22u. is het bedtijd, ik ben te moe om nog aan mijn dagboek te werken en dommel in met een pianomuziekje: Canto Ostinato van Simeon Ten Holt, een concert waarin vier pianisten een onophoudelijk interfererend pianospel met mekaar spelen.

Yves, Benoit Braeckman en Herman Burvenich zijn vanavond geland in Kinshasa. Voor Benoit is het zijn eerste reis naar Congo, Herman heeft al in Lubumbashi gewerkt maar hij zal wel opkijken van de toch wel primitieve omstandigheden van het rurale Katako-Kombe. Dat ze vandaag en niet morgen op Kinshasa vlogen komt omdat SN Brussels Airlines vanaf oktober 's zaterdags niet meer op Kinshasa vliegt. Dat is enigszins vervelend omdat ze dan een dag extra, morgen zaterdag dus, in Kinshasa vast zitten. Zondagmorgen doen ze de check-in voor Lodja bij C.A.A.

's Nachts om 3.15u. schiet plots de grote generator aan. Is er een 'urgence' in het ziekenhuis? 's Morgens vertelt Guislaine dat er een

dringende keizersnede moest gebeuren met een hysterectomie. De oorzaak? Een uterusruptuur.

Noot.

- Ik wil hier zeer uitdrukkelijk stellen: Placide is geniaal!

- Lang voor de missie heb ik aan Henriette en C° een fiets gevraagd. Vorig jaar had ik zoveel kilometers afgelegd op de campus, te voet, en die dag dat we tot 's avonds zeer laat doorgevoerd hadden mijn rug zozeer belast dat ik enkele maanden na de missie die last nog niet verteerd had. Een fiets zou mijn rug serieus ontlasten. Henriette en Pierre hebben mij een fiets bezorgd en dus zal ik de volgende dagen bijna alle afstanden op de campus per fiets afleggen.

King en Placide vroegen zich af waarom ik een fiets nodig heb. Na mijn uitleg was hun besluit heel duidelijk en kordaat: "Rik, vanaf nu doen wij het zware werk, het sleurwerk, jij moet maar zeggen wat wij moeten doen, jij mag geen zwaar werk meer doen!" Daarmee was de kous af. En wees maar zeker, ik kan dat begrip en die geste zeer waarderen.

Die fiets brengt ook praktische voordelen met zich mee: ik kan mij tamelijk vlug van het ene punt naar het andere verplaatsen, ik kan rap eens over en weer rijden om iets op te halen, ...

's Avonds loop ik niet zo krom meer en is de rugpijn draaglijker.

